

Minnen från 6. rörliga spärrbataljonen av Lars, Lasse, Larsson

Jag var krigsplacerad på 6. rörliga spärrbataljonen 1975 alternativt 1976 som ställföreträdande trossplutonchef.

Året innan var jag kokgruppchef på en rörlig spärrbataljon som då genomförde sin grundläggande krigsförbandsutbildning, GKU.

Sommaren startade ute på Grebbegården (några mil öster om Karlskrona) där koket var placerat vid gamla matsalen. Jag var under utbildning i min huvudtjänst och hade Sigvard Lundh och Arne Hahn som mina handledare under sommaren. Jag träffade dem under ett tillfälle denna sommar, då dem tyckte att "fy fan vad bra det går". (Vilken handledning)

En fredag eftermiddag då förbandet rullade in på Rosenholm för att ta ut helgledighet frågade jag Sigvard när jag skulle förbereda måndagens lektioner eftersom det inte funnits tid i veckan. Jag glömmer aldrig svaret jag fick "Du har väl helgen på dig Larsson". Jag saknar hans leende.

Största minnet när vi rullade ner till Skåne var att bataljonschefen (Sten Munk) skulle ha ett mässtält med betjäning och alltid brun läsk till maten (lättöl).

Denna sommar blev jag som ung sergeant väl mottagen av Sven-Eril Bengtsson, Kjell Olsson, Bosse Svanlind och givetvis Sigvard Bengtsson.

Så var det dags för krigsförbandsövning, KFÖ

Jag var utsedd mobiliseringsplatsförberedare tillsammans med Bernhard Gallenmüller och hade aldrig gjort detta innan. Jag fick några pärmar att läsa igenom för att sedan påbörja inventering. Kommer ihåg att i kokklossen så fanns det något som heter "kanister antal 1000 st". Jag tror jag letade i över en timme. Då jag frågade några ur övningsledningen var detta var för något så på den tiden blev svaret, "leta vidare sergeant".

När vi väl hade lämnat mobiliseringsplatsen för att gå till spridningsplats, så upptäckte jag och Bernhard Gallenmüller att vi lämnat ut samtliga fordon. Det enda som fanns kvar var en gammal Volvo duett med trasig ljuddämpare. Så under hela övningen luktade det avgaser i bilen, men att påtala detta var ingen idé. Jag vet, att vid ett tillfälle fick vi förslaget att ha sidorutan nere.

Vid ett tillfälle fick kapten Bengtsson syn på en av våra kockar (Svensson, förresten son till honom som ägde Hotell Amigo i Emmaboda). Svensson hade skägg vilket Sigvard påtalade "Ingen på bataljonen skall vara orakad, så se till och raka dig". Problemet var att Svensson redan inryckningen hade helskägg, men han rakade sig. När jag konfronterade Sigvard(kn Bengtsson) så blev svaret "Hoppsan".

Bernhard Gallenmüller tyckte att kockarna hade för mycket att göra, så när vi skulle förbruka förbandets mobiliseringslivsmedel, så gav han koket order om att värma burkarna hela (oöppnade) för att sedan lägga dem i isoleringskärl och skicka ut, med följande text på utskickarapporten (4 pers / burk) Stämningen bland soldater och övat befäl var mycket mycket irriterat, detta påtalades ett flertal gången men ingen ändring från han som gett ordern.

Vid ett tillfälle skulle vi gruppera på Ravlunda, men en viss kapten, tyckte det gick alldeles för långsamt, så vi grupperade om ett flertal gånger innan han var nöjd (kan ni gissa vem det var).

Vid avrustningen av förbandet på mobiliseringsplatsen, så kom Kjell Olsson till mig och frågade om jag hade förarbevis, mitt svar var "ja", men hann aldrig berätta att det bara gällde terrängbilen 903.

Ordern blev att se till att en lastterrängbil 939 med ett stort elverk påkopplat kommer till Rosenholm. Vad gör man som sergeant, lyder order. Det blev en spännande resa må ni tro, allra helst när man inte vet hur man lägger in högväxeln, så det blev lågväxel några mil.

Detta var ett litet axplock vad jag minns.